

ČESKOBRATRSKÉ SLOVÁCKO

1

leden 2022
ročník 2
cena 5 Kč

Časopis evangelického sboru v Uherském Hradišti

Duchovní zamyšlení

Haleluja. Je tak dobré Bohu našemu pět žalmy, rozkošná a libezná je chvála. Hospodin buduje Jeruzalém, shromažďuje rozehnané z Izraele, uzdravuje ty, kdo jsou zkrušeni v srdci, jejich rány obvazuje. On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem. Velký je náš Pán, je velmi mocný, jeho myšlení obsáhnout nelze. Hospodin se ujímá pokorných, svévolníky snižuje až k zemi. Pějte Hospodinu píseň díky, zpívejte našemu Bohu žalmy při citaře, (Ž 147,1-7)

Začátek nového občanského roku. A s ním otázky. Co nám přinese? Co nám vezme? Má smysl si dávat nějaká předsevzetí? A jaká? Nebudu mít trauma, když pak své záměry nenaplním? Tak nějak může začínat tento rok. Nebo si řekneme, že se budeme soustředit na práci – občanskou nebo i sborovou. Budeme se snažit hledat nějaký program, který by nás posunul kupředu. V církvi se hodně mluví o strategickém plánování. I strategický plán pro sbor si máme vytvářet. Anebo vidíme, že nová vláda si také přece stanovila svoje programové prohlášení, se kterým jde do boje se zadlužením, s covidem, s předraženými energiemi se zaostávajícím státem. Ale pak je ještě jiná možnost, čímž neříkám, že ty předchozí věci nemají smysl a nejsou důležité. Je dobré přijmout jakýsi předpřipravený program Boží. Dotvořit si jej pro svou situaci. A jeden takový program nabízí žalmista v právě přečteném žalmu 147. Projděme si možný návrh programu pro příští rok, třeba nás inspiruje. Třeba se rozhodneme podle něho fungovat.

Haleluja. Oslavujte Hospodina. První bod programu. Jakýsi rámeček. Předznamenání. Ale nejde tu o žádné laciné slavení, to uslyšíme za chvíli, takže se u tohoto vlastně nemusíme zdržovat. Snad jen tolik se má říct, abychom v tom

nastávajícím roce nezaměřovali pravou oslavu Boží za rádoby zbožný nátěr jakousi lidovou zbožností.

Je tak dobré Bohu našemu pět žalmy – člověk nemusí umět zpívat, ale může pět žalmy. Vnitřně, opravdově. Žalmy nejsou laciné a hloupé. Neopakují se v nich tři slova dokola. Žalmy často vyjadřují silné emoce. Strach, smutek, radost, úzkost, jásání. Žalmy ukazují na možný rozměr naší komunikace s Bohem. Ukazují, že tato komunikace je možná. Kdo zpívá Bohu žalmy, i kdyby si právě vyléval srdce svými slovy, či rozjímal žalmy biblické, ten se ocitá uprostřed rozhovoru. Sílu zpěvu žalmů i jejich zaměření poněkud odhaluje i další postup žalmu, který právě rozebíráme. Oboustrannost komunikace vidíme hned na dalším verši.

Je to přesně tak, nejen, že my zpíváme, voláme, modlíme se, ale Bůh odpovídá. „Hospodin buduje Jeruzalém, shromažďuje rozehnané z Izraele.“ Zápas izraelského modlitebníka se soustředil na vyřešení jeho tehdejších společenských nouzí. Rozehnaný Izrael, pobořený Jeruzalém. Jsou za tím tehdejší mocné říše. Asýrie, Babylónie, Egypt, ale Bůh to řeší. Smíme tedy i v tom našem novém roce očekávat nějakou Boží odpověď na naše volání. Kéž by tou odpovědí byla odpověď na to, co nejvíc potřebujeme, co je pro nás tolik nebezpečné. V jednom rozhovoru nazvala kolegyně východní část světa Mordorem. Země zla, kterou znají všichni ctitelé Pána prstenů nereprezentuje jistě jen putinovské Rusko, ale s naprostou jistotou i Čína, Severní Korea a další diktatury, které ohrožují své okolí. Není ale vůbec špatným programem zahrnout do boje se zlem právě usilovné toužení po dobru, volání k Bohu skrze žalmy, skrze modlitby i písně, aby se právě toto světové zlo odmocnilo, aby ztratilo svůj vliv a mohlo dojít k obnově našeho světa a nastolení skutečného pokoje.

Boží odpověď na poctivé volání ale přichází i na osobní rovině. Když čteme „uzdravuje ty, kdo jsou zkrúšeni v srdci, jejich rány obvazuje,“ smíme vnímat, že Boží zájem míří i na obyčejného malého jednotlivce. I naše osobní volání má proto smysl. Smíme očekávat Boží potěšení. A dokonce je možná jen a pouze na nás, zda to potěšení budeme vnímat. Jestli se dokážeme otevřít Božímu pohlazení, jestli si necháme Bohem pomoci. Někteří totiž nechtějí ani pomoc lidskou. Jak potom můžou pocítit pomoc Boží? Někteří touží jen sami zdolat svá trápení, ale jejich cesta nebývá úspěšná.

Snažíme se číst dnešní žalm jako program pro příští rok. Další verš nepůsobí nejprve jako vhodný, ale opak je pravdou. „On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem.“ Udělejme i z toho program, kdy necháme Bohu, co jeho jest. On určuje pravidla hry. On rozdal karty. Problém člověka bývá v pocitu, že ví, jaká jsou Boží pravidla. Možná jste už také byli někdy v diskusi o tom, jak člověk dokáže překroutit Boží záměry. Dnes to vypadá v některých církvích nebo křesťanských proudech, jako by se Boží zájem soustředil třeba na odmítnutí homosexuality. Jenže jde o pár výroků Písma, které lze ještě ve většině případů chápat i jinak. Jde v této věci opravdu o to, co chce Bůh? Nechce to náhodou jen člověk? Mít něco, čím by mohl šlehat po svém okolí a pranýřovat prohnulost světa? Protože byly časy, kdy se poněkud tmářsky orientovaní křesťané soustředili na boj s čarodějnicemi, na obhajování názoru, že země je placatá, na tvrzení, že je možné se vykoupit z očistce nákupem odpustků a na jiné libůstky. Chápu, že příznivci těchto myšlenek namítnou, že i tvrzení opaku je něco, co si jen někdo myslí, že je obsahem daného slova. Chvilí se může zdát, že jde o tvrzení proti tvrzení. Ve skutečnosti jde spíš o to, do jaké míry je člověk intelektuálně poctivý. Vezměme proto zmínku o Bohu, který určuje počet hvězd, a tedy i pravidla hry jako výzvu k myšlenkové poctivosti pro nadcházející období. Různá tvrzení promysleme. Buďme připraveni si zpochybnit i to, co si myslíme. Stavějme si protiargumenty k tomu, co sami považujeme za správné. Tak se možná víc dostaneme k tomu, co Bůh chce, byť tušíme, že i tak jde z naší lidské strany o hledání v mlze, že ono pravé prozření nás teprve čeká. Tak jednejme, ať to není jednou naprostý šok, abychom se nepřekvapili tím, že nebe je o něčem jiném, než jsme si celý život mysleli. Platí totiž i ten další verš – „Velký je náš Pán, je velmi mocný. Jeho myšlení obsáhnout nelze.“

Další krok našeho programu pro nadcházející období zní: „Hospodin se ujímá pokorných, svévolníky snižuje až k zemi.“ Chceš, aby se tě Bůh ujmul? Pak je tu výzva k pokoře. Tečka. Dobrý program. I Ježíš šel touto cestou. Program pokory znamená schopnost oběti pro věc dobra. Ať je to druhý člověk nebo Bůh v druhém člověku nebo Bůh sám nebo snad svět a příroda. Co uděláme v tomto roce se svou pokorou? Jak se prakticky projeví? Jak k lidem? Jak ke stvoření? Vidíte, jak málo laciný je žalm? Opravdu to není popěvek o třech slovech. Výživné promluvení, které vede k dalšímu přemýšlení, které ne lacině vyjadřuje, co je důležité, ale současně vyvolává jistotu spravedlnosti. Je přeci správné, aby byl Bůh s pokornými a jistě je správné, když bude Bůh ponižovat svévolníky. S

jakými strachy odcházel ze světa Hitler, jak Stalin, jak mnozí další. I ti, kteří nás tolik děsí budou sníženi. I ti současní vládcové Mordoru jsou smrtelní. Trápí je ledacos z toho, co trápí každého člověka. Bojí se své konečnosti a chtějí zanechat ve světě stopu. Jenže jakou stopu tu nechají? Bude na ně svět vzpomínat v dobrém? Nakonec i ti zfanatizovaní Rusové jednou dojdou svobody a většího poznání. I obyvatelé Severní Koreje se osvobodí ze svých pout a dojdou spravedlnosti a pomyslí si o svých diktátorech své.

Ještě jeden bod programu pro příští rok bych chtěl zmínit. „Pějte Hospodinu píseň díky.“ Je to až dětsky jednoduché. Nevím, jak to bylo u koho z vás, ale většinu doma učili, že máme za to, co dostaneme, poděkovat. Trochu to pak může během života haprovat, ale měl by se k tomu každý vracet. Někdy nám tato schopnost chybí i v mezilidské komunikaci. Někdo něco udělá, ale ostatní neumí vyjádřit poděkování. Ale ještě fatálnější to pak je vzhledem k Bohu. Vzniká tak v nás lidech pocit, že na Boží dary máme nárok. Ty Bože, myslíváme si někdy, musíš splnit naše tužby. Ty musíš jednat tak, aby to bylo k našemu prospěchu. Ale houbeles. Bůh nemusí. Dobře nás to učili, pokud říkali rodičové, že máme děkovat. A ještě je dobré dodat – děkovat se má lidem i Bohu.

Když si tedy shrneme možný program pro příští rok dle začátku žalmu 147, máme tu inteligentní a hlubokou chválu Bohu, nevzdávání komunikace s Bohem, protože ona není jen jednosměrná. Bůh odpovídá. Zkusme v příštím roce více zpochybňovat své zaběhané vzorce a myšlenky. Stavme si otázky, hledejme nové odpovědi, protože se tak možná více posuneme k Bohu. Usilujme o pokoru, o schopnost oběti pro druhé i pro Boha a více děkujme lidem i Bohu. Amen

Michal Vogl, z kázání na 2.1.2022

Ekonomické okénko

Milé sestry a bratři, dovoluji mi, abych pootevřela okénko do uplynulého roku 2021. Zatím jen jedním okem jím společně nahlédneme a troufám si říci, že se také můžeme tím pohledem potěšit. Na saláru se nám podařilo vybrat krásných 243 000,- Kč. Na běžný účet sboru zasílá salár 41 členů, v hotovosti sestře pokladní nebo bratru faráři hradí 13 členů a další jednotlivci přispívají v kazatelských stanicích v Luhačovicích a v Napajedlích. Na sborovém účtu je zůstatek 192 000,- z čehož je 70 000,- dar z JJ a 60 000,- půjčka od

východomoravského seniorátu. Na Doubravkovém účtu je 127 000 Kč, které budou použity na platbu za výměnu oken. Všechny povinné platby jsou řádně a včas uhrazeny. Věřím, že i závěrečný účet hospodaření, na který spolu nahlédneme už oběma očima po účetní uzávěrce, bude podobně radostný. S přáním všeho dobrého v novém roce 2022.

Jitka Hrdinová, kurátorka sboru

Historické okénko – Kristian David

Podivné jsou cesty Boží. Byla to zvláštní cesta, jíž Pán Bůh přivedl jednoho mladého muže z vesnice Ženkavy u Nového Jičína do města Holešova, aby se zde řádně vyučil u svého příbuzného tesařskému řemeslu, které potom bude potřebovat při výstavbě Ochranova. Tento mladík Kristian David, přišel do poměrů nebo prostředí, které dříve vůbec neznal a které proto vůbec nemohl pochopit.

Narodil se téměř sto let po Janu Amosu Komenském a také na Moravě, 17. února 1692 v Ženkavě u Nového Jičína v katolické rodině. Tatínek Jan David Moravan a maminka Rozína Němka. Datum jeho narození nebylo tenkrát přesně známo. Sám uváděl, že se narodil přibližně kolem roku 1692. Jeho životopis napsal hrabě Mikuláš Ludvík Zinzendorf, a podle něj jiní psali, že to bylo pravděpodobně 31. prosince 1690. Toto datum bylo pak uváděno ve všech publikacích o něm i na pamětní desce jeho hrobu. Teprve roku 1970 na žádost dánského vyslanectví v Praze a sdělení přesného datumu narození Kristiana Davida pro životopisný článek o činnosti tohoto muže v dánských koloniích začalo pátrání v matrikách římskokatolického úřadu ve Štramberku. Jenomže tam velice dlouho nemohli nic nalézt v matričních záznamech ze Ženkavy z těch let. Teprve podrobným hledáním Státního archívu v Opavě v materiálech celé Štramberské farnosti se zjistilo, že zápisy z let 1690-1692 obce Ženkavy byly tenkrát omylem vepsány do matriky obce Libiš

z téže farnosti, a v této libišské německy vedené matrice je na listě 49 česky připsána poznámka „stal se omyl, náleží do ženklavského dílu na list 133“. Na konci zápisu z roku 1692 je ještě další česká poznámka „tyto křty za ten rok 1692 patří mezi ženklavské do listu 133“. Státní archiv v Opavě tak mohl svým velice pečlivým pátráním podat teprve 24. září 1970 konečnou a spolehlivou zprávu dánskému vyslanectví s fotokopii křestního zápisu i s poznámkami pro jejich knihu. Dánské vyslanectví také předalo zprávu o narození Kristiana Davida ochranovskému archivu.

Po vyučení hledal práci na Slovensku. Dostal práci v Trnavě v klášteře, ale když mniši zjistili jeho náboženské přesvědčení (Jednota bratrská) chtěli ho dát upálit. Zachránil se útekem do Modré. Vydal se přes Čechy do Lipska, avšak tam se mu zdáli luteráni příliš studení. Ve Zhořelci se konečně setkal s věřícími lidmi stejně horlivými a toužícími po čistém křesťanství. Usadil se mezi nimi, ale brzy na to pak těžce onemocněl, ochrnul na ruce i nohy na dlouhých dvacet týdnů. Tito pietističtí křesťané se jej ujali jako svého bratra. Kristian David dosud nic takového v životě nezažil, a tak nalezl v pietistických kruzích duchovní bratrství.

připravil Miloš Prokop

Jubilanti

Kulaté či polokulaté narozeniny starší padesáti let a pak nad sedmdesát pět let oslaví tito členové sboru:

1. ledna Emília Juráňová z Bohuslavic nad Vlárí, Věra Sedlářová z Halenkovic, Jiřina Svobodová z Napajedel, Blanka Šmídová z Újezdce u Luhačovic, 5.1. Alžběta Bakošová ze Stříbrnic, 6.1. Josefa Tománková z Břestku, 9.1. Vlasta Hučíková z Biskupic u Luhačovic, 13.1. William Otiepka z UH, 18.1. Zuzana Plášková z Rudice, 19.1. Jaroslav Zubík ze

Slavkova, 23.1. Františka Petřivalská z Těšova, 25.1. Běla Vozárová z UH, 28.1. Světa Omachlíková z UH, 29.1. Marta Hlůžová z UH.

Myslíme na všechny tyto sestry a bratry, vyprošujeme pro ně Boží pokoj a pro ně i pro nás, nechť je povzbuzením verš 23 z Žalmu 55:

Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.

Pro veselou mysl:

Rozhovory v nebi:

„O čem přemýšlíš, Petře,“ zeptal se Pán. „Já nepřemýšlím, ale právě jsem četl, že Bible je nejčastěji vydávanou knihou.“ „To je zajímavé,“ praví Pán, „a která kniha je nejčtenější?“

„Lidé by si nejspíš lépe rozuměli,“ říká Petr, „kdyby měli jeden společný jazyk.“ „Tomu nevěřím,“ odpoví Pán. „Mluvím s každým v jeho jazyce, a oni mi stejně nerozumí!“

Eva Sovišová, pokladní

Program ve sboru v lednu

Neděle v UH vždy od 10 hodin – bohoslužby.

9.1. v UH bohoslužby s hostem – Jakob Vocke z Německa

Luhačovice 16.1. v 15.30 hodin s Večeří Páně a promítáním.

Napajedla 23.1. v 15.30 hodin s Večeří Páně a uvedením nového zpěvníku.

Biblická hodina v UH každou středu od 18.30. Na 19.1. se chystá setkání ve františkánském kostele. Podrobnosti budou uvedeny na stránkách.

Biblická hodina v Luhačovicích se uskutečnila 6.1. od 17.00. V týdnu od 10.1. se uskuteční také různá setkání v rámci ATM. V Luhačovicích 10. a 12.1. od 18.30. V UH pak u baptistů 10. a 14.1. U Apoštolské církve pak 13.1.

Staršovstvo se sejde rovněž 20.1. od 19.00 v Uherském Hradišti

Setkání dětí, dorostu a mládeže Etouch – každý pátek (není-li domluveno jinak). Sraz vždy kolem 15.30 v UH. V pátek 14.1. Etouch nebude, ale bude možnost jet na seniorátní mládež na Vsetín.

Živé vysílání nedělí z UH je na FB [facebook.com/fsceuh](https://www.facebook.com/fsceuh)

Informace o sboru na uherske-hradiste.evangelnet.cz

Srdečně zvu na setkání seniorů, které se koná 1x za měsíc, budou se tentokrát konat ve středu 26. ledna 2022, začátek v 9.30 hod. Při posezení u kávy a čaje spolu probíráme naše radosti i starosti ze života, pročitáme nám oblíbené knížky, při kytáře zpíváme. Tentokrát bude mít krátké povídání sestra Milada Kalivodová o své cestě v Turecku. Moc se na Vás všechny těším

Miriam Sýkorová

Účet pro salár a dary: 2400956094/2010 – do poznámky uveďte jméno

Po pátečním Etouchu si děti našly prostor i pro hry. Tentokrát jsme byli v Luhačovicích. Navazovali jsme totiž s hubnoucím kursem.

V jeho rámci jsme si udělali také výlet k jezírku lásky. V Luhačovicích je dobře.

Přeji všem dobrý čas v roce 2022

Michal Vogl, farář sboru